

6. Závěrečná modlitba

V: Pane Ježíši, tys změnil smutek svých učedníků na velikonoční radost a přinesl jsi jim pokoj. I my prožíváme po tyto dny obavy a nejistotu. Spolu s emauzskými učedníky voláme: Pane, zůstaň s námi! Prosíme tě, přetvoř nás na lidi Velikonoc, ať v nás přebývá tvůj pokoj, neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

S: Amen.

6. Požehnání (Rodiče požehnají děti tak, že jim dají na čelo znamení kříže. Podobně manželé se požehnají vzájemně tak, že si dají na čelo znamení kříže. Přitom říkají následující slova)

(Jméno) Necht' radost a pokoj vzkříšeného Pána naplní tvé srdce. Žehnám tě ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

V: Zakončeme naši domácí liturgii tím, že se obrátíme v modlitbě k Panně Marii, Královně nebes: **(může se také zazpívat)**

S: Raduj se, Královno nebeská, aleluja, protože splnil Pán slova svá, aleluja: z mrtvých vstal, Matko, Ježíš tvůj, aleluja: u něho za nás oroduj, aleluja.

V: Raduj se a vesel, Panno Maria, aleluja,

S: neboť Pán vpravdě z mrtvých vstal, aleluja.

Modleme se:

Bože, vzkříšením svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jsi naplnil svět radostí; na přímluvu jeho Rodičky, Panny Marie, dej, ať dosáhneme radostí života věčného. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

V: Dobrořečme Pánu,

S: Bohu díky.

Liturgie domácí církve na velikonoční neděli

(Doporučujeme slavit odpoledne, ale tak, aby to nenarušilo sledování mše Pánova zmrtvýchvstání)

1. Úvodní obřady

(Na stůl položte kříž nebo ikonu Kristova kříže a rozsvícenou svíci; zkratka V označuje otce, matku, případně podle situace někoho jiného, kdo vede liturgii; zkratka S označuje společné odpovědi)

(Můžeme začít společnou písní z Kancionálu č. 404: Raduj se a vesel)

V: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. **S: Amen.**

V: V dnešní slavnostní den se scházíme v naší domácnosti kolem společného stolu, abychom oslavili vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista. Vzkříšený Pán se zjevil svým učedníkům, když byli ze strachu za zavřenými dveřmi a přinesl jim pokoj. Chceme ho dnes prosit, aby i naše srdce naplnil pokojem, důvěrou a láskou.

S: Ve vašich srdcích ať vládne Kristův pokoj, aleluja, aleluja.

V: Boží slovo nás povzbuzuje: "Snášejte se navzájem a odpouštějte si, kdyby měl někdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, tak i vy!" (Kol 3, 13) Na znamení vzájemného odpuštění si nyní dejme pozdravení pokoje. **(Přiměřeným způsobem a podle zvážení si přítomní vymění znak klidu)**

2. Společný hymnus (může se recitovat i střídavě)

V: Apoštol Pavel nás povzbuzuje, abychom si osvojili smýšlení Ježíše Krista. Proto se modleme:

V: On, má božskou přirozenost, nic nelpěl na své vznešenosti, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jako jeden z lidí. Navenek byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži.

S: Proto také ho Bůh povýšil a dal mu jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí, a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: ježíš Kristus je Pán.

S: Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jako bylo na počátku, tak ať je i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

V: Kristus zemřel za naše hříchy, aleluja, aleluja.

S: Byl pohřben a třetího dne vstal z mrtvých, aleluja, aleluja.

3. Evangelijní úryvek

V: Čtení ze svatého evangelia podle Lukáše (Lk 24,13-35)

Ještě ten den (první po sobotě) se ubírali dva z učedníků do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zdržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: "O čem to cestou spolu rozmlouváte?" Zastavili se celí smutní. Jeden z nich - jmenoval se Kleofáš - mu odpověděl: "Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo!" Zeptal se jich: "A co se stalo?" Odpověděli mu: "Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli." A on jim řekl: "Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?" Potom začal od Mojžíše, (probral dále) všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech (částech) Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: "Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil." Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. (Vtom) se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: "Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?" Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: "Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi." Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak ho poznali při lámání chleba.

V: Slyšeli jsme slovo Boží.

S: Chvála tobě, Kriste.

4. Zamyšlení

V: Evangelijní úryvek začíná slovy "v ten den" (Lk 24, 13). Je to den zmrtvýchvstání, čili dnes. Vše začíná odchodem učedníků z Jeruzaléma. Nečekali takový Ježíšův konec, odcházejí a jsou rozčarovaní. V tomto okamžiku se k nim přidává Ježíš. On je neopustil, i když se jim to tak může zdát. Boží slovo nás ujišťuje, že Bůh je ten, který je s námi a doprovází nás. Boží Syn nejdříve jde krokem člověka, aby naučil lidi jít krokem Boha. Klade jim otázky, aby učedníci sami vyslovili to, co prožívají. Pak je zve k přemýšlení. Víra není v první řadě o tom, že Bůh má naplnit naše očekávání a splnit naše přání. Evangelista píše: "on se tvářil, že jde dál..." (Lk 24,28) Bůh se nevnučuje člověku, ale čeká na pozvání. Jsou to učedníci, kteří naléhají: "Zůstaň s námi!" (Lk 24,29) Kristus neodolá a přijímá pozvání. Takový je Bůh. Nikdy neodmítne, nikdy "neodolá" zájmu člověka. Jen jestli my stojíme o něj! Hostina je v evangeliích důležitým znamením setkání s Bohem. Vzpomeňme si na marnotratného syna, kterému otec připraví hostinu; na Zachea, který přijme Ježíše ve svém domě; na Poslední večeři. Učedníci zkusili přítomnost Boha ve svém středu. Přestože jim vzkříšený Pán zmizí před očima, vše se mění. Na začátku byly celí smutní, ale nyní jsou plní radosti. Říkejme s emauzskými učedníky: "Pane, zůstaň s námi. Zůstaň v naší rodině, v našich vztazích, potřebujeme tě."

(Pokud někdo chce, může se podělit o krátkou myšlenku, která ho oslovila z Božího slova)

5. Desátek růžence (do modlitby se vás může zapojit více)

V: Za naši rodinu, za všechny kněze, za naši farnost, za naši vlast, za ty, kteří trpí nemocí, a také i za ty, kteří ji různým způsobem pomáhají zmírnit, se nyní pomodleme jeden desátek ze slavného růžence: Ježíš, který slavně vstal z mrtvých. **(Pokud někdo chce, může přidat vlastní prosbu)**